

Wat de gestelde herkomst uit Dubai betreft, hebben de gemeenschapsinstellingen volgens verzoekster bij hun beoordeling van de herkomst van het product blijk gegeven van een onjuiste rechttopvatting, aangezien de Commissie ten onrechte het criterium heeft gehanteerd of er al dan niet sprake was van een verandering van de tariefpost van het betrokken product, terwijl de relevante criteria volgens verzoekster zijn:

- i) het betreft de laatste substantiële verwerking of bewerking;
- ii) de bewerking moet economisch verantwoord zijn;
- iii) de bewerking moet plaatsvinden in een daartoe ingericht bedrijf, en
- iv) de bewerking moet leiden tot de fabricage van een nieuw product dan wel een belangrijke fabricagefase uitmaken.

Bovendien bestonden er minder zware sancties dan intrekking van de prijsverbintenis, zoals het reclameren van antidumpingrechten door de douaneautoriteiten van de lidstaten of stopzetting van de export vanuit Dubai van stalen kabels vervaardigd uit strengen uit India.

Verzoekster beroept zich derhalve op een onjuiste rechtsopvatting, gebrek aan motivering, misbruik van bevoegdheid en schending van het evenredigheidsbeginsel.

(¹) Besluit 1999/572/EG van de Commissie van 13 augustus 1999 tot aanvaarding van de verbintenissen die zijn aangeboden in het kader van de antidumpingprocedure betreffende de invoer van stalen kabels uit de Volksrepubliek China, Hongarije, India, de Republiek Korea, Mexico, Oekraïne, Polen en Zuid-Afrika (PB L 217, blz. 63).

(²) Besluit 2006/38/EG van de Commissie van 22 december 2005 tot wijziging van besluit 1999/572/EG van de Commissie tot aanvaarding van de verbintenissen die zijn aangeboden in het kader van de antidumpingprocedure betreffende de invoer van stalen kabels uit onder meer India (PB L 22, blz. 54).

(³) Verordening (EG) nr. 121/2006 van de Raad van 23 januari 2006 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1858/2005 houdende instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van stalen kabels van oorsprong uit onder meer India (PB L 22, blz. 1).

Beroep ingesteld op 25 april 2006 — British Nuclear Group Sellafield tegen Commissie

(Zaak T-121/06)

(2006/C 154/48)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: British Nuclear Group Sellafield Limited (Sellafield, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: J. Percival, A. Renshaw, J. Isted en G. Bushell, Solicitors, en R. Plender, Barrister)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

- de bestreden beschikking nietig te verklaren; of
- subsidiair, de maatregelen in de artikelen 2, 3 en 4 van de bestreden beschikking nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure; en
- elke andere handeling te verrichten die het Gerecht passend acht.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen de beschikking van de Commissie van 15 februari 2006 in een procedure inzake de toepassing van artikel 83 EA (BNG Sellafield Limited). In de bestreden beschikking gaf de Commissie een waarschuwing in de zin van artikel 83, lid 1, sub a, EA. De Commissie stelt dat verzoekster een aantal bepalingen van het Euratom-Verdrag en verordening nr. 302/2005 (¹) heeft geschonden, betreffende haar meldingsplicht en het verlenen van toegang tot bepaalde installaties. De Commissie verzocht verzoekster daarom binnen de in de bestreden beschikking gestelde termijnen specifieke maatregelen te nemen.

Tot staving van haar beroep stelt verzoekster in de eerste plaats dat de Commissie niet bevoegd is om de bestreden beschikking en de aan verzoekster opgelegde maatregelen vast te stellen. De rechtsgrondslag ontbreekt voor de vaststelling van de opgelegde maatregelen vast te stellen, met inbegrip van de maatregelen inzake de beginselen van kwaliteitswaarborging en de normen voor de boekhouding en de controle van kernmateriaal, die verder gaan dan de bestaande wetgeving inzake veiligheidscontrole.

Verzoekster stelt ook dat verweerster het subsidiariteitsbeginsel heeft geschonden, daar de opgelegde maatregelen inbreuk maken op de bevoegdheid van de betrokken nationale autoriteiten.

Bovendien is de bestreden beschikking geheel of ten dele gebaseerd op veiligheidsoverwegingen, en niet op overwegingen inzake veiligheidscontrole, zodat artikel 83 EA niet de juiste rechtsgrondslag is voor de vaststelling van de bestreden beschikking.

Verzoekster stelt in de tweede plaats dat de Commissie een wezenlijk vormvoorschrift heeft geschonden door niet de gehele en juiste procedure van artikel 83 EA te volgen. Verzoekster stelt dat de Commissie haar niet in kennis heeft gesteld van haar bezwaren, dat zij geen hoorzitting heeft georganiseerd en dat zij haar rechten van de verdediging heeft geschonden.

In de derde plaats stelt verzoekster dat de Commissie, met haar vaststelling dat verzoekster haar verplichtingen inzake veiligheidscontrole heeft geschonden, het Euratom-Verdrag en de rechtsregels ter uitvoering daarvan heeft geschonden doordat zij een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt, en het rechtszekerheidsbeginsel heeft geschonden.

In de vierde plaats stelt verzoekster schending van het evenredigheids- en het vertrouwensbeginsel.

Ten slotte stelt verzoekster dat de Commissie haar rechten van de verdediging en het recht van hoor en wederhoor heeft geschonden nu zij niet heeft voldaan aan haar verplichting om verzoekster tijdig genoeg op de hoogte te brengen van de essentie van de opgelegde sanctie, zodat zij daarover opmerkingen kon indienen alvorens de bestreden beschikking werd vastgesteld.

(¹) Verordening (Euratom) nr. 302/2005 van de Commissie van 8 februari 2005 betreffende de toepassing van de veiligheidscontrole van Euratom (PB L 54, blz. 1).

Beroep ingesteld op 28 april 2006 — Helkon Media/Commissie

(Zaak T-122/06)

(2006/C 154/49)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekster: Helkon Media AG (München, Duitsland) (vertegenwoordiger: U. Karpenstein, advocaat)

Verweerder: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

- de Commissie te veroordelen tot betaling van 120 000 EUR aan Helkon Media AG, in liquidatie.
- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Helkon Media AG, in liquidatie, vertegenwoordigd door haar curator in het faillissement, vordert van de Commissie betaling op grond van een overeenkomst ter aanmoediging van de film, ingevolge een in de bijlage daarbij opgenomen arbitragebeding zoals bedoeld in artikel 238 EG.

Volgens verzoekster komt deze vordering tot betaling niet te vervallen door de door de Commissie gestelde verrekening. Zij baseert haar beroep erop dat deze verrekening na instelling van de faillissementsprocedure onwettig is. Ten slotte voert zij aan dat niet is voldaan aan de aanvaarde voorwaarden voor verrekening.

Beroep ingesteld op 28 april 2006 — Kapman tegen BHIM (Beeld van blauw zaagblad)

(Zaak T-127/06)

(2006/C 154/50)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Kapman A.B. (Sandviken, Zweden) (vertegenwoordiger: R. Almaraz Palmero, advocaat)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies van verzoekster

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 10 februari 2006 in zaak R 303/2004-2 te vernietigen;
- het BHIM te veroordelen tot terugbetaling van de beroepstaks aan verzoekster;
- het BHIM te verwijzen in de kosten van de procedure, daaronder begrepen de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk in de vorm van een blauw zaagblad voor waren van klasse 8 [zaagbladen (voor handwerktuigen)] — aanvraag nr. 2 532 497

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad, onder meer omdat de combinatie van vorm en kleur bij het relevante publiek, bestaande uit professionele klusjesmannen en niet uit de gemiddelde consument, een sterke visuele indruk oproept.